

Arrest

nr. 274 753 van 29 juni 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen advocaat E. VERSTRAETEN die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 2 juni 2021 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 3 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Op 11 augustus 2021 stelde de dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan, de heer P. FAUCONNIER. Op 22 februari 2022 verviel de voogdij van rechtswege.

1.2. Op 1 maart 2022 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 1 maart 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 03/06/2021

Uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS vond plaats op 4 november 2021 van 14u32 tot 17u06. U werd het volledige persoonlijke onderhoud bijgestaan door een tolk die de taal Pashtou machtig is evenals uw voogd, Paul Fauconnier, en uw advocaat, Evelien Verstraeten.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te bezitten. U bent een soenniet en Pashtoun. U bent op 22 februari 2004 geboren in het dorp Malek den khel, Kohi Chawk, Bara Tehsil, Khyber-Pakhtunkwa, Pakistan. U was minderjarig ten tijde van uw persoonlijk onderhoud.

Uw vader had een winkel in batterijen en elektrische kabels. De Tehrik-i-Taliban Pakistan (TTP) kwam geregeld naar jullie winkel om er materiaal te kopen. Iemand moet de politie hierover ingelicht hebben, want u werd hiervoor samen met uw vader gearresteerd. U werd samen met uw vader gedurende tien of elf dagen vastgehouden in de gevangenis tot uw nonkel langs moederszijde zich borg stelde voor jullie vrijlating. Uw vader verbood vervolgens de taliban om nog naar jullie winkel te komen. De taliban was hier evenwel niet mee gediend en begon u en uw vader te bedreigen. Ongeveer twee of twee en een halve maand na jullie vrijlating uit de gevangenis kwam de taliban naar jullie winkel. Ze gaven jullie een brief waarvan u de inhoud niet kent, sloegen jullie en sloten uiteindelijk de winkel.

Na de sluiting van de winkel stuurde de taliban nog twee dreigbrieven naar jullie. De precieze inhoud van deze brieven kent u niet, maar het ging over geld en u en uw vader moesten naar een specifieke plaats komen. U denkt ook dat de taliban wou dat u met hen ging strijden in Afghanistan.

Ongeveer twee of twee en een halve maand na de sluiting van de winkel kwam de taliban naar jullie huis. Uw vader en uw broer opende de deur. Jullie hoorde schoten en u bent met uw moeder en andere broer naar het huis van de burens gelopen. Hier verbleef u drie uur, waarna u naar het huis van uw nonkel langs moederszijde reisde. U verbleef gedurende een week bij uw nonkel en verliet vervolgens Pakistan in het begin van het koude seizoen van 2017. U heeft sinds die avond geen nieuws meer vernomen van uw vader en broer.

U verliet uw geboortestreek samen met D., die omwille van zijn eigen redenen vluchtte. U verloor hem onderweg en hebt over hem geen nieuws meer ontvangen. Omwille van geldproblemen heeft uw reis vier jaar geduurd. Uiteindelijk kwam u aan in België waar u op 3 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de kopieën van de volgende documenten neer: uw geboorteakte, domiciliëcertificaat, foto's van uw moeder, jongere broer en zus, drie dreigbrieven van de taliban en een identiteitskaart van uw nonkel. Uw advocaat gaf via mail aan dat u vasthoudt aan het asielrelaas dat u uiteenzette tijdens het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Er kan immers geen geloof gehecht worden aan uw beweerde vervolging door de Pakistaanse autoriteiten en de Tehrik-i-Taliban Pakistan (TTP).

Zo kon u vooreerst niet uitleggen hoe u wist dat de taliban naar jullie winkel kwam. Hiernaar gevraagd verklaarde u enkel dat de taliban moeilijk te herkennen was, maar dat u wel wist dat ze naar de winkel kwamen (CGVS p.12). U liet het zo na om de vraag te beantwoorden. Deze bezoeken vormde nochtans de basis van de vervolging van u, uw vader en uw broer en vormden de aanleiding van uw vertrek en zijn dus wel essentieel in uw asielrelaas. Bovendien is het in de concrete context van uw herkomstregio zeer belangrijk om goed te weten met wie u omgaat en wie uw klanten zijn. Uw vader was daarenboven in staat om de taliban aan te spreken en hen te verbieden om nog naar uw winkel te komen. Dat u desondanks niet kan uitleggen hoe u wist dat de klanten talib waren of niet, doet dan ook de wenkbrauwen fronsen en plaatst de geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds op losse schroeven.

Ten tweede kon u het CGVS niet overtuigen van uw arrestatie door de Pakistaanse autoriteiten. Uw verklaringen hieromtrent waren immers danig vaag dat er geen geloof aan gehecht kan worden. Zo had u geen idee naar welke gevangenis u werd gebracht (CGVS p.13). U weet deze gebrekkige kennis toe aan de blinddoek die u droeg wanneer u getransporteerd werd (CGVS p.13). U verbleef echter tien dagen in de gevangenis en werd nadien vrijgelaten. U had dus wel meer gelegenheden om uw verblijfplaats te ontdekken. Het is dan ook niet aannemelijk dat u geen idee heeft van de naam van de gevangenis. De vraag hoe u behandeld werd in de gevangenis beantwoorde u ontwijkend (CGVS p.13). U kon voorts niet vertellen hoe u uw tijd doodde gedurende die tien dagen. U kwam hierbij niet verder dan de bewering dat u twee maaltijden per dag kreeg en er voor de rest gewoon zat (CGVS p.13). Dit antwoord is evenwel danig vaag dat er geen geloof aan gehecht kan worden. Van iemand die op minderjarige leeftijd gearresteerd en gedurende tien dagen vastgehouden werd, kan immers enige doorleefde verklaring verwacht worden, in casu quod non. Ook over uw bewering dat u als minderjarige werd vastgehouden kon u geen enkele duiding geven. U werd hierover verschillende vragen gesteld over eventuele andere minderjarige in de gevangenis of minderjarigen die u kende die gearresteerd werden en over de reden waarom ze u ook arresteerden en niet enkel uw vader. Al deze vragen antwoorde u ontwijkend of naast de kwestie. U slaagde u er bovendien niet in om deze arrestatie te staven aan de hand van documenten. U verklaart nochtans dat u op borg werd vrijgelaten en er kan dan ook verwacht worden dat u hier bewijs van kan neerleggen, in casu quod non (CGVS p.13). U trachtte uw gebrek aan bewijsmateriaal verklaren door te stellen dat u geen documenten kreeg omdat u en uw vader enkel op de Koran moesten zweren dat jullie het nooit meer zouden doen (CGVS p.13). Deze verklaring is niet alleen weinig plausibel, maar verklaart ook niet wat de rol van uw nonkel geweest is. Indien uw nonkel zich borg stelde, zoals u zelf aangaf, moet hij hier bewijsmateriaal van hebben. Dat u geen enkel bewijs van uw arrestatie kan neerleggen, wijst nogmaals op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen. Zelfs in de hypothese dat u alsnog geloofwaardige verklaringen aflegde betreffende uw arrestatie gaf u zelf aan dat er na uw vrijlating geen klacht of proces liep tegen u, noch uw vader en dat u verder geen problemen heeft gekend met de Pakistaanse autoriteiten (CGVS p.18).

Ten derde konden uw verklaringen betreffende de vervolging door de taliban allesbehalve overtuigen. U slaagde er immers aanvankelijk niet in om concrete info te geven over de bedreiging door de taliban (CGVS p.14). Slechts na herhaaldelijke bijvragen gaf u meer info over het aantal keren, de locatie en de wijze waarop de taliban u en uw vader bedreigde (CGVS p.14). Dat u eerst ontwijkend antwoorde op deze vragen hieromtrent doet vermoeden dat u uw relaas nog aan het opbouwen was tijdens het persoonlijk onderhoud hetgeen weinig oprecht overkomt. Wat er ook van zij, uw verklaringen over de vervolging door de taliban zijn danig vaag en onaannemelijk dat er geen enkel geloof aan gehecht kan worden. Zo beweert u dat jullie in totaal drie dreigbrieven kregen van de taliban, maar u blijkt niet in staat te vertellen wat er in deze brieven stond (CGVS p.14). U geeft aan dat u ongeletterd bent en dat u daardoor geen idee heeft wat er in die brieven staat (CGVS p.14). U legt deze brieven nochtans voor ter staving van uw asielrelaas en had zo ruim de tijd om de inhoud ervan te weten te komen, bijvoorbeeld met de hulp van iemand die wel geletterd is. Pas wanneer u gevraagd werd of u uw vader niet heeft gevraagd naar de inhoud van deze brieven, gaf u aan dat u uw vader inderdaad vroeg naar de inhoud en dat hij zei dat het om geld ging (CGVS p.14). Uw beweerde kennis van de inhoud van deze brieven blijkt echter foutief te zijn. In de brieven die u neerlegde en waarvan een vertaling werd toegevoegd aan het administratief dossier wordt immers geen enkele melding gemaakt van geld. U slaagt er dan ook niet in om een correcte weergave te geven van de inhoud van de dreigbrieven. Deze brieven moeten evenwel een zeer grote impact gehad hebben op uw leven in Pakistan, vormden de aanleiding van de verdwijning van uw broer en vader en van

uw vlucht uit Pakistan. Dat u op geen enkele manier heeft getracht om de inhoud hiervan te weten te komen, wijst op een absolute desinteresse in uw asielrelaas, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen nogmaals ondermijnt. Bij de oprechtheid van de dreigbrieven kunnen bovendien ernstige vragen gesteld worden. De bewijswaarde hiervan is reeds bijzonder relatief aangezien het een simpele gekopieerde template betreft met daarop een handgeschreven tekst. Een dergelijk document kan door eender wie gefabriceerd worden. Bovendien is het bijzonder vreemd dat al deze dreigbrieven gericht zijn aan u, terwijl de taliban in hoofdzaak uw vader viseerde. Het gesolliciteerde karakter van deze brieven doet dan ook vermoeden dat deze gefabriceerd werden om uw relaas te onderbouwen. Hierbij is het ook zeer opvallend dat in de derde brief gesteld wordt dat u vermoord zou worden en dat deze brief volgens u aan uw huis geleverd werd (CGVS p.15). Waarom de taliban zou beslissen om u te doden en u alsnog eerst persoonlijk een waarschuwingsbrief zou bezorgen is hierbij geheel onduidelijk. Tot slot is het bijzonder vreemd dat de dreigbrieven opgesteld werden door Lashkar-e-Islam en niet door de tehrik-i-Taliban Pakistan. Hoewel beide groeperingen een periode hebben samengewerkt, lijkt het niet waarschijnlijk dat een inwoner van Bara leden van Lashkar-e-Islam zou beschrijven als taliban. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt immers dat Lashkar-e-Islam verschillende jaren Bara gebruikten als hun uitvalsbasis en hier een sterke aanwezigheid hadden. Van iemand uit uw geboortestreek kan dan ook verwacht worden het verschil te kennen. Deze tegenstrijdigheid wijst nogmaals op het gesolliciteerde karakter van de door u neergelegde dreigbrieven.

Ook uw bewering dat de taliban wou dat u met hen meeding naar Afghanistan kon u niet concretiseren (CGVS p.15). Hierbij is het zeer vreemd dat de taliban interesse in u toonde als strijder. Uw vader had de taliban immers reeds aan de deur gezet. De kans dat u een getrouwe strijder zou worden, lijkt hierbij zeer klein. Dat de taliban desondanks toch al die energie zou steken in een poging om u te rekruteren op een dergelijk agressieve wijze kan hierbij allesbehalve overtuigen. Hiermee geconfronteerd veranderde u van onderwerp waardoor u het naliet hiervoor een verklaring te bieden (CGVS p.15). U kon voorts geen enkel concreet voorbeeld geven van andere jongeren die gedwongen werden om de taliban te vervoegen (CGVS p.17). U liet het zo na aan te tonen dat dergelijke praktijken gangbaar waren in uw herkomstregio. In de door u neergelegde dreigbrieven is ook geen spoor van de plannen van de taliban om u te rekruteren en te laten strijden in Afghanistan terug te vinden.

Het gedrag dat u en uw familie stelden in de periode van de bedreigingen door de taliban ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen daarenboven eens te meer. Zo gaf u aan dat u na de sluiting van de winkel door de taliban nog twee of twee en een halve maand verbleef in uw eigen huis en dat u pas vluchtte naar het huis van uw nonkel na de aanval door de taliban op uw huis (CGVS p.17). In deze periode had u echter reeds drie dreigbrieven gekregen, waarvan één waarin u met de dood bedreigd werd. Bovendien wist de taliban u duidelijk wonen aangezien ze de brieven aan huis leverden (CGVS p.15). Dat u en uw familieleden ondanks al deze bedreigingen in jullie eigen huis bleven wonen, kan dan ook niet overtuigen. Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat jullie niets konden doen (CGVS p.17). U beschikte evenwel over een netwerk van nonkels en tantes waar u naartoe kon vluchten (CGVS p.8). Bovendien kan van een familie die een danig risico liep op vervolging wel enige creativiteit verwacht worden in vluchtmogelijkheden, in casu quod non. Uw bewering dat u en uw familie nergens anders in Pakistan kon gaan leven vanwege jullie problemen met de Pakistaanse autoriteiten kan hierbij evenmin overtuigen (CGVS p.18). Zoals eerder gesteld kende u na de arrestatie, in de hypothese dat die geloofwaardig zou zijn, geen problemen meer met de autoriteiten en liepen er geen klachten of processen tegen u. Er stond u en uw familie dan ook niets in de weg om elders in Pakistan een veiligere verblijfplaats te zoeken. U gaf zo ook geen verklaring voor het vreemde gedrag van u en uw familie.

Ook uw verklaringen over de aanval op uw huis blijken niet aannemelijk. Zo is het opvallend dat de u zo eenvoudig kon vluchten naar het huis van de burens (CGVS p.15). Als de taliban een doelbewust aanval deed op uw huis, lijkt het weinig plausibel dat ze niet alle uitwegen van uw huis bewaakt zouden hebben. Het moet daarenboven wel zijn opgevallen dat er plots meerder personen naar een ander huis liepen (CGVS p.15). U legde bovendien tegenstrijdige verklaringen af over de personen met wie u naar het huis van de burens vluchtte. In een eerste verklaring gaf u aan dat u vluchtte met uw moeder en broer (CGVS p.15). Kort nadien gaf u dan weer aan dat u vluchtte met uw moeder en twee broers (CGVS p.15). Daarnaast is het zeer vreemd dat u geen idee hebt wat er met uw vader en broer gebeurd is (CGVS p.15). U geeft hierbij aan dat niemand gaan kijken is wat er juist aan de voordeur gebeurd was (CGVS p.15). U gaf immers aan dat u schoten hoorde, maar hiervan kan niet worden afgeleid of uw broer en vader gedood werden, meegenomen werden of gewond werden achtergelaten. Het is dan ook volstrekt onaannemelijk dat u, uw moeder of familieleden hun netwerk niet hebben aangesproken om een kijkje te gaan nemen in het huis en te kijken of ze uw vader of broer nog konden redden.

Tot slot kon het CGVS vaststellen dat uw vader allesbehalve vermist is. Zo gaf u zelf aan dat uw jongere broer heeft die twee en een half jaar oud was ten tijde van uw persoonlijk onderhoud en een zus die drie en een half jaar oud was ten tijde van uw persoonlijk onderhoud (CGVS p.8). U bevestigde deze info nogmaals later in het persoonlijk onderhoud (CGVS p.15). Deze info stemt evenwel niet overeen met uw bewering dat uw vader sinds 2017 vermist is. Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat u pas in Turkije hoorde dat uw zus geboren was en dat uw broer al geboren was toen u nog in Pakistan verbleef (CGVS p.16). Dat u uw verklaringen simpelweg wijzigt kan niet volstaan om deze tegenstrijdigheid op te heffen. Bovendien gaf u nu plots aan dat uw broer ouder is dan uw zus, terwijl u eerder aangaf dat het omgekeerde het geval was (CGVS p.8, 16). Het vermoeden dat uw vader niet vermist wordt, kon op basis van een onderzoek van uw facebookprofiel worden bevestigd. Op het Facebookprofiel waarvan u bevestigde dat het u toebehoort is immers een reactie terug te vinden van een zekere M. die u zijn zoon noemde (CGVS p.11, 12, 16, zie documenten 2b, 2c en 2d in blauwe map). Hiermee geconfronteerd gaf u aan dat het een profiel van uw nonkel is en u voegde een foto van de identiteitskaart van uw nonkel toe om uw verklaringen te staven. Op basis van deze identiteitskaart kan evenwel niet worden aangenomen dat de man op het facebookprofiel uw nonkel is. Er is bovendien geen enkele reden waarom uw nonkel de naam van uw vader zou gebruiken om te reageren op uw Facebookprofiel. Na uw persoonlijk onderhoud kon worden vastgesteld dat het facebookprofiel waarmee u geconfronteerd werd niet meer publiek beschikbaar stond (zie document 2f in blauwe map). Dat u op een dergelijk moment de privacy instellingen van uw account wijzigt, bevestigt opnieuw dat dit profiel informatie bevat dat u tracht te verbergen van de Belgische asielinstanties. U werd herhaaldelijk geconfronteerd met deze vaststelling en u kreeg de tijd om met uw advocaat en voogd te praten met de hulp van de tolk (CGVS p.16-17). Desondanks bleef u vasthouden aan uw eerdere verklaringen.

U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2021 beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_10_EASO_COI_Report_Pakistan_Security_situation.pdf of https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_pakistan_security_situation_20211027.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar in het algemeen op enkele lokale uitzonderingen na heeft verdergezet. Zo is er in Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten voor het jaar 2020. De cijfers van de eerste zeven maanden van 2021 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met dezelfde periode in 2020. Volgens experts wordt de periode 2020-2021 gekenmerkt door veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft, waarbij het aantal incidenten en slachtoffers gestaag toeneemt. Het noordwesten van Pakistan wordt terug geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa

(KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PCK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

Khyber-Pakhtunkwa (KP) is gelegen in het noordwesten van Pakistan en is rijk aan natuurlijke grondstoffen. In mei 2018 werden de voormalige tribale districten van FATA (Bajaur, Khyber, Kurram, Mohmand, Orakzai, en Noorden Zuid-Waziristan) aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en zij vormen sindsdien administratief een deel van de provincie.

Militaire operaties van het leger, zoals “Zarb e-Azb” en “Radd-ul-Fasaad”, hebben ervoor gezorgd dat de veiligheidssituatie in Khyber-Pakhtunkwa (KP) sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is.

Niettegenstaande de opeenvolgende militaire operaties in de regio de greep van de Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) in de voormalige FATA-districten grotendeels verbroken had, is de groepering zich aan het hergroeperen in bepaalde regio's.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie inclusief de voormalige FATA-districten ruw geschat 35,5 miljoen inwoners heeft, waarvan meer dan 80% in rurale gebieden leeft. Volgens ACLED werden er in 2020, 127 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode 155 incidenten, waarvan het gros aanvallen van gewapende groeperingen waren. PICSS registreerde in deze periode 109 aanvallen door militanten. Tijdens de eerste helft van 2021 vonden er volgens ACLED 127 gewelddadige incidenten plaats, terwijl PIPS melding maakt van 77 en PICSS van 121 veiligheidsincidenten (waarvan 72 aanvallen door militanten). Aldus dient besloten te worden dat de provincie KP in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweld dat tijdens de verslagperiode plaatsvond, voornamelijk geconcentreerd is in de voormalige FATA-districten Noord-Waziristan, Zuid-Waziristan, en in mindere mate in Bajaur en Khyber. In Bajaur nam het aantal incidenten in 2021 en gedurende de eerste 7 maanden van 2021 toe. Ook in Khyber nam het aantal incidenten toe in de verslagperiode. Het geweld in Khyber en Bajaur is voornamelijk doelgericht, waarbij stamoudsten, politieke leiders en gezondheidswerkers de voornaamste doelwitten zijn. Wat betreft Noorden Zuid- Waziristan zet de trend die reeds verschillende jaren bestaat zich verder in de verslagperiode. In 2020 nam zowel het aantal incidenten als het aantal slachtoffers in Noord- en Zuid-Waziristan toe, een trend die zich verderzet in 2021. De doelgerichte moorden worden vooral op stamoudsten gepleegd. Daarnaast was er een sterke toename in aanvallen op veiligheidspersoneel.

Het geweld dat plaatsvindt in de provincie KP is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel (bijvoorbeeld gezondheidswerkers), militante doelwitten of overheidsmedewerkers en -instellingen geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er evenwel voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen, en hoewel er in de eerste helft van 2021 weliswaar sprake is van een toename van het aantal burgerslachtoffers, blijkt dat het aantal burgerslachtoffers in de gehele provincie beperkt bleef.

Het merendeel van het conflict-gerelateerd geweld dat in 2020 in de voormalige FATA-districten voorkomt, vindt voornamelijk plaats in Noord- en Zuid-Waziristan, en in mindere mate in Bajaur en Khyber alwaar de TTP probeert haar machtspositie terug te versterken door het uitvoeren van doelgerichte aanvallen op de aanwezige veiligheidsdiensten en stamoudsten. In de overige 3 tribale districten werden er in 2020 slechts 9 van de 169 incidenten gerapporteerd. Ook in de eerste helft van 2021 zette deze trend zich voort

en vonden er in de 3 overige districten 19 van de 251 gerapporteerde conflict gerelateerde incidenten plaats.

Ook het geweld dat plaatsvindt in de overige tribale districten is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij de Pakistaanse veiligheidsdiensten, pro-overheid stamoudsten, ambtenaren, leden van de lokale "peace committees" en leden van gewapende bewegingen die zich hebben overgegeven aan de autoriteiten, gevisieerd worden.

Er wordt geen melding gemaakt van een nieuwe interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Khyber-Pakhtunkwa hoewel bijna 17.000 families binnen de provincie ontheemd blijven.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, uitgezonderd Noord- en Zuid-Waziristan, met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Khyber-Pakhtunkwa in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Khyber-Pakhtunkwa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Khyber-Pakhtunkwa. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De documenten die u neerlegt kunnen de bovenstaande appreciatie eveneens niet wijzigen. Uw geboortakte, domiciliëcertificaat, de foto's van uw moeder, jongere broer en zus hebben enkel betrekking op uw identiteit en herkomst, die niet betwist worden. De drie dreigbrieven van de taliban en de identiteitskaart van uw nonkel werden reeds besproken. De mail van uw advocaat bevestigde enkel uw verklaringen en kan de bovenstaande appreciatie dan ook niet ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"-de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 van de Vreemdelingenwet ;
-artikel 1A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28/07/1951 (hierna: Conventie van Genève) ;
-artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen dd. 31/01/1967 ;
-schending van artikel 3 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;
-schending van het art. 62 Vreemdelingenwet – de schending van de materiële motiveringsverplichting ;
-het zorgvuldigheidsverplichting ;
-het redelijkheidsbeginsel."

Verzoeker wist dat het de taliban was, omdat zij lange kleren droegen, een baard en lange haren hadden en ook wapens bij zich droegen. Gezien verzoeker heel zijn leven in zijn regio heeft gewoond, waar vele talibanleden rondlopen, kon verzoeker onmiddellijk herkennen dat de personen die naar hun winkel waren, lid waren van de taliban.

Verzoeker legt de nadruk op zijn kwetsbaar profiel. Verzoeker was ten tijde van het persoonlijk onderhoud minderjarig en was vier jaar onderweg vanuit Pakistan. Bij vertrek was verzoeker dus nog geen 14 jaar oud.

Er werd met dit jeugdig profiel onvoldoende rekening gehouden tijdens het persoonlijk onderhoud alsook tijdens de beoordeling. Verzoeker licht theoretisch toe.

Verzoeker betwist dat hij niet in aanmerking zou komen voor de subsidiaire bescherming, daar er wel degelijk sprake is van willekeurig geweld in zijn regio van herkomst:

“Zo blijkt uit het EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation oktober 2021, dat er wel degelijk nog vele veiligheidsincidenten plaatsvinden in verzoekers regio van herkomst:

“ACLED collected data on 127 violent events in KP province, from reports in open sources in the year 2020, 68 of which were coded as battles, 32 as explosions/remote violence and 27 as violence against civilians. North Waziristan stood out as the district where most incidents were reported with 34 violent events, followed by Peshawar with 15 violent events.

PIPS documented a total of 155 incidents of violence in the province in 2020. This included 79 ‘terrorist attacks’, 28 anti-militant operational strikes by security forces, 9 armed clashes/encounters between security/law enforcement personnel and militants, 10 foiled terror plots, 6 incidents of faith-based violence, three inter-militant clashes, 10 targeted attacks and 10 cross-border attacks. PICSS observed 109 militant attacks in 2020.

From 1 January 2021 to 31 July 2021, ACLED coded 127 violent events in KP province. 72 of which were coded as battles, 29 as explosions/remote violence and 26 as violence against civilians. In this timeframe in North Waziristan most violent incidents were counted (30), followed by South Waziristan (15) and Bajaur (14). From 1 January to 31 July 2021, PIPS counted 77 incidents of which 47 were recorded as ‘terrorist attacks’ in KP. PICSS mentioned 121 incidents of overall violence and 72 out of these incidents were marked as militant attacks.

Het grootste aantal burgerslachtoffers viel ook te betreuren in de provincie Khyber-Pakhtunkwa:

“According to PIPS in 155 incidents of violence of various types, 253 people were killed and 258 people wounded in the province in 2020. PIPS mentioned that the majority of the casualties in the province were security force personnel in 2020. In 2020, in KP province CRSS recorded in total 505 casualties (see Figure). According to CRSS, most casualties in 2020 in the tribal districts were counted among security and government officials. This was followed by militants and civilians. In KP, civilians were most affected. Security personnel reported the lowest number of deaths.”

-4.4.2.2. Dat ook dankzij de machtsovername van de Taliban in Afghanistan in augustus 2021, dit geleid heeft tot meer gewelddadige incidenten in de regio van de verzoeker:

“After witnessing an improvement in the security situation between 2015 and 2019, things deteriorated in 2020 with terrorist attacks by TTP become near daily occurrence on the Pakistani security forces. TTP reunified in August 2020 under Nur Wali Mehsud who has reorganized, disciplined revived the militant group. The US withdrawal from Afghanistan and the Taliban’s triumphant jihadist narrative will serve as a source of strength and inspiration for TTP. In his recent interview to CNN, Nur Wali has termed Taliban’s victory against the US as the win of all the Muslims and vowed to continue terrorist attacks on the Pakistani security forces in the ex-FATA region. In sum, ex-FATA region’s deteriorated during 2020 and will decline further in the coming months due to the civil war in Afghanistan and its blowback. In 2021, the upward trajectory of terrorist attacks in the ex-FATA region continued even though Pakistan has fenced a major portion of its border with Afghanistan. The ambushes and IED attacks against the Pakistani security forces have increased in North and South Waziristan Agencies. Three main fault lines in the ex-FATA region are i) the Pakistani state vs TTP, ii) the Pakistani state vs PTM and iii) PTM vs TTP.”

Verzoeker merkt hierbij op dat het CGVS ook een toekomstgerichte beoordeling dient te maken van de vrees tot vervolging.

Verzoeker verwijst naar het arrest van uw Raad dd. 4.6.21 waarin wordt gesteld:

“Uit de vluchtelingendefinitie en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet – vrees voor vervolging - volgt dat het onderzoek van de vluchtelingenstatus ook een toekomstgericht onderzoek vereist en dat bescherming niet alleen moet worden geboden aan personen die al in het verleden werden vervolgd, maar ook aan

personen die een gegronde vrees hebben om in de toekomst te worden vervolgd. Bijgevolg is ook een toekomstgerichte beoordeling noodzakelijk van de door verzoekster ingeroepen vrees voor vervolging"

(zie arrest RVV 255 609 dd. 4.6.21)

Dat deze toekomstgerichte beoordeling des te meer noodzakelijk wordt gezien de bestreden beslissing zelf motiveert dat "niettegenstaande de opeenvolgende militaire operaties in de regio de greep van de Tehrik-e-Taliban Pakistan (TTP) in de voormalige FATA-districten grotendeels verbroken had, is de groepering zich aan het hergroeperen in bepaalde reigo's."

(zie motivering bestreden beslissing CGVS, p. 4)

-4.4.2.3. En dit terwijl hetzelfde EASO-rapport aantoont dat er al een stijging merkbaar was in 2021 ten opzichte van 2020:

"Figure 7 (see below) gives an overview of the nature of the casualties in the tribal districts in 2019, 2020 and the first seven months of 2021. In 2020, FRC counted a total of 390 casualties (226 killed and 164 injured) in all the KPTDs, marking a significant increase of 39 % in overall casualties compared to 2019. According to Figure 7 security forces were the most affected target during the year 2020. In the first seven months of 2021, most casualties were civilians followed by security forces (see Figure 7). The number of casualties among civilians in the first seven months increased compared to 2020."

Ook blijkt uit de bestreden beslissing stelt vast dat ook in Khyber nam het aantal incidenten toe in de verslagperiode. (zie bestreden beslissing CGVS, p. 5)

Dit wordt bevestigd in het EASO rapport:

"Khyber tribal district borders with Afghanistan on the west, Orakzai tribal district on the south, Kurram tribal district on the south-west and Peshawar on the east. This district is divided into three sub-administrative units: Bara, Jamrud and Landi Kotal. According to the census of 2017, Khyber tribal district has a population of 984 246. In 2020, FRC stated that 22 violent incidents occurred in Khyber tribal district. This represents an increase of 75 % compared to 2019 when 12 violent incidents were reported by FRC. According to FRC 19 casualties were counted in 2020 (14 killed and 5 injured). PIPS counted three 'terrorist attacks' in Khyber, killing two and injuring one person in 2020. From 1 January 2021 to 31 July 2021, FRC documented 33 violent incidents in Khyber, which caused 40 casualties (28 killed and 12 injured).⁸⁴¹ From 1 January 2021 to 31 July 2021, PIPS counted not a single 'terrorist attack' in Khyber tribal district. The Pakistani army announced in July 2017 that it had launched a new military operation in Khyber Agency's Rajgal Valley, the operation Khyber-IV. Hideouts and training camps of militants were destroyed in this offensive. The Pakistani army carried out in total four military operations in Khyber. No information on further military operations after July 2017 could be found."

-4.4.2.4. Dat de machtsovername van de Taliban in Afghanistan, ook een enorme impact heeft op de veiligheidssituatie van hun buurlanden.

Zo lopen er al meldingen binnen dat leden van de Afghaanse tak van IS, hun pijlen richten op Pakistan, nu de Taliban de macht heeft overgenomen in Afghanistan:

"The Islamic State's Afghanistan affiliate, dubbed Islamic State Khorasan or IS-K, posed a bigger threat to peace and integrity of Pakistan's restive province of Khyber Pakhtunkhwa than the outlawed Tehreek-i-Taliban Pakistan (TTP), the provincial police said on Saturday.

The IS-K, which has stepped up attacks in several cities in Afghanistan after the Taliban seized power in Kabul in August last year, was also responsible for carrying out a spate of terror attacks against Pakistan's security officials in the Khyber Pakhtunkhwa province. "I see IS-K as a bigger threat to peace and security in the province compared to the TTP in near future," Khyber Pakhtunkhwa police chief Moazzam Jah Ansari said

In October last year, IS-K had also claimed responsibility for the killing of a well-known Sikh hakeem named Sardar Satnam Singh (Khalsa), who practised Unani medicine here in the provincial capital.

At least three police personnel were killed in different parts of the province in the months of October and November.”

Dit wordt ook bevestigd door het Pakistan Institute for Conflict and Security Studies (hierna: PICSS) dat er in 2021 een stijging van gewelddadige incidenten heeft voorgedaan, met maar liefst 56%, en dat de oorzaak hiervan mee te wijten is aan de machtsovername door de Taliban:

“After a consistent decline in militant attacks for six years, Pakistan has witnessed a 56 percent surge in militant attacks during the year 2021 despite a one-month ceasefire by TTP. The statistics released by an Islamabad-based think tank Pakistan Institute for Conflict and Security Studies (PICSS) show that the militants have carried out 294 attacks during the year in which 395 people were killed including 186 civilians, and 192 security forces personnel while 629 people were injured including 400 civilians and 217 security forces personnel. Pakistani security forces also killed 188 militants and arrested at least 222 suspected militants during the year.

The year 2020 had witnessed 188 militant attacks in which 266 people were killed and 595 injured. Comparison of both the year shows that there was a 56% increase in the number of attacks, a 48% increase in the total number of deaths, and a 66% increase in the casualties of Pakistani security forces. The number of militant attacks in 2021 was the highest after 2017 in any year while the number of deaths was the highest in any year after 2018.

The rise in militant attacks in Pakistan coincided with the Afghan Taliban's military offensive started in May 2021 and reached the highest point in August 2021 when the Taliban took over Kabul. The highest number of militant attacks in a single month during 2021 was recorded during August when PICSS recorded 45 attacks in which 64 people were killed and 136 injured making it the deadliest month of the year. Despite a one-month ceasefire from November 10 to December 10, the overall number of militant attacks could not drop in both months. Rather, TTP stepped up its attacks after the ceasefire and the last month of the year witnessed the thirdhighest number of militant attacks (28) in a single month. Although TTP alone has claimed 32 attacks during the last 20 days of December most of its claims could not be verified by PICSS through independent sources therefore not included in the database.”

Ook het United States Institution of Peace heeft reeds diezelfde vaststellingen gepubliceerd en stelt dat er een stijging van geweld zal komen in Pakistan omwille van de connectie met de Taliban:

“In 2021, the Tehreek-e-Taliban Pakistan (TTP) insurgency escalated its challenge against Pakistan. Operating from bases in Afghanistan, and with a growing presence inside Pakistan, the group mounted an increasing number of attacks against Pakistani security forces — as well as against some critical Chinese interests in Pakistan. The insurgency also showed renewed political strength by bringing in splintered factions and improving internal cohesion. Additionally, al-Qaeda signaled its continued alliance with the TTP. On Tuesday, after an attack by the TTP on the police in Pakistan's capital city of Islamabad, Pakistan's Interior Minister warned that more attacks by the group are likely.

Yet the year's most significant development was the TTP's demonstrated alliance with — and patronage by — the Afghan Taliban. This was a striking outcome, as the Pakistani government had long argued the TTP was largely a byproduct of the U.S. presence in Afghanistan combined with external support from the former Afghan government in cahoots with India. Therefore, Pakistani officials often implied, the U.S. exit from Afghanistan and the return of the Taliban would limit the TTP's threat against Pakistan.

On the contrary, the TTP seems to have been energized with the Taliban's takeover and looks stronger than before. The depth of the TTP-Afghan Taliban relationship became evident after the Taliban's August takeover. Almost immediately, Taliban leadership released senior TTP leaders and a large number of fighters imprisoned by the former Afghan government. The Taliban regime also appears to have provided the TTP's top leadership with de-facto political asylum and freedom of movement within Afghanistan — from which the group is directing its campaign of violence in Pakistan.

Ever since the Taliban's takeover, the TTP has emphasized that the Afghan Taliban is not only a model insurgency, but also the mothership of their movement. TTP chief Noor Wali Mehsud has publicly reiterated his pledge of allegiance to Afghan Taliban leader Maulvi Hibatullah Akhundzada and claimed the TTP to be a branch of the Taliban in Pakistan. For their part, the Taliban are evasive on the current status and future of the TTP in Afghanistan and remain noncommittal on a crackdown despite the group's violence against Pakistan.

Ook Al Jazeera publiceerde al de gevolgen van de machtsovername door de Taliban in Afghanistan en de invloed dit heeft op de grensgebieden in Pakistan:

"This year has seen a marked uptick in violence in the South Waziristan and adjoining North Waziristan districts – once the birthplace and headquarters of the Tehreek-e-Taliban Pakistan (TTP, also known as the Pakistani Taliban) – and with the Afghan Taliban now controlling neighbouring Afghanistan, which borders both districts, residents of these areas say they fear a return to life under the TTP.

The situation is complex, analysts and residents say, and involves a resurgence of the TTP and its allied local militias, as well as Pakistani government-backed "surrendered" Taliban fighters, all engaged in targeted killings of civilians, extortion, tribal councils and attacks against security forces.

Since January, at least 69 people have been killed in 37 attacks across South and North Waziristan districts, according to data from the South Asia Terrorism Portal (SATP). The attacks have included targeted killings of anti-Taliban civilians, extortion-related killings, checkpoint raids and numerous improvised explosive device (IED) attacks targeting security forces, who account for 84 percent of all reported casualties in these areas. Pakistan's military attributes the rise in violence to "the evolving situation in Afghanistan", according to a security source familiar with the matter, who spoke on condition of anonymity given the sensitivity of the subject.

"Shocks were felt in Pakistan due to evolving situation in Afghanistan," said the source. "However, this scenario was short-lived as Pakistan's security forces remain ready to deal with any internal [or] external threats."

-4.4.2.5. Dat uit de informatie die verzoekende partij aanhaalt, duidelijk blijkt dat de situatie in Afghanistan in navolging van de machtsovername door de Taliban, een onrustig effect teweeg brengt in de grensregio's tussen Afghanistan en Pakistan

Dit is de geboortestreek van de verzoeker!

Het komt aan het Commissariaat- Generaal toe om ook een toekomstgerichte beoordeling te maken, zoals reeds hierboven aangehaald.

Dat de volatiele veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst, wel degelijk een belangrijk element is in de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming.

Dit werd niet onderzocht door verwerende partij.

Verzoekers vrees voor een terugkeer naar Pakistan is gegrond. Indien hij dient terug te keren naar een regio die zo onstabiel is loopt verzoeker wel degelijk de kans op een ernstig risico op een schending overeenkomstig artikel 48/3 en 48/4 Vw."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift volgende stukken:

"3. EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation oktober 2021, beschikbaar op https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_10_EASO_COI_Report_Pakistan_Security_situation.pdf

4. Persartikel The Print, "IS-K bigger threat than TTP in Pakistan's Khyber Pakhtunkhwa: province police chief, 22/01/2022, beschikbaar op: <https://theprint.in/world/is-k-bigger-threat-than-ttp-in-pakistans-khyber-pakhtunkhwa-province-police-chief/810501/>

5. PICSS, "2021: Pakistan Saw 56% Rise in Militant Attacks", 01/01/2022, beschikbaar op: <https://www.picss.net/annual-report-2021/>

6. United States Institute of Peace, "After the Taliban's Takeover: Pakistan's TTP problem", 19/01/2022, beschikbaar op: <https://www.usip.org/publications/2022/01/after-talibanstakeover-pakistans-ttp-problem>

7. Al Jazeera, "In Pakistan's borderlands, Taliban quietly expanding influence", 08/12/2021, beschikbaar op: <https://www.aljazeera.com/news/2021/12/8/pakistan-south-waziristan-borderlands-taliban-expanding-influence>."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Ter terechtzitting stelt verzoeker dat hij de neef is van verzoeker in zaak RvV 272 668, dat zij beiden om dezelfde redenen Pakistan (apart) ontvlucht zijn en elkaar in Turkije hebben teruggevonden waarna ze samen naar België zijn doorgereisd. Verzoeker en zijn neef werden bang gemaakt door andere mensen en hebben daarom gelogen over hun familieband.

Artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet luidt echter als volgt:

“De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd.”

Deze toelichting wordt uit de debatten geweerd, omdat nieuwe gegevens slechts door middel van een aanvullende nota tot de sluiting van de debatten kunnen worden voorgelegd.

2.3. De bestreden beslissing stelde op terechte wijze dat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers verklaringen omtrent de vervolging die hij zou hebben ervaren. Verzoeker kan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht plaatsen door op louter algemene wijze te poneren dat de bestreden beslissing niet correct is. Evenmin kan verzoeker met *post-factum* vergoelijkningen de vastgestelde ongeloofwaardigheid remediëren.

Vooreerst kan verzoeker geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing door op louter algemene en theoretische wijze naar diens jeugdige leeftijd te verwijzen. Verzoeker toont geenszins *in concreto* aan dat de bestreden beslissing geen rekening hield met diens minderjarigheid en de daaruit voortvloeiende kwetsbaarheid. De Raad merkt hierbij op dat zelfs van een persoon van jonge leeftijd redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op aangepaste vragen inzake zijn beweerde problematiek. Er kan worden aangenomen dat verzoeker, die volgens zijn verklaringen rond de 14 jaar oud was ten tijde van zijn beweerde vertrek uit Pakistan, de jaren des onderscheids had bereikt. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekers verwijzing naar zijn leeftijd geen afdoende verschoningsgrond biedt voor zijn ongeloofwaardige verklaringen, te meer de bestreden beslissing verzoekers minderjarigheid in acht nam bij de vaststelling van bijzondere procedurele noden.

Waar verzoeker aanvoert dat hij wel degelijk de taliban herkende die langs de winkel kwamen en hierbij stelt dat hij zeer goed bekend was met de lokale taliban en ze onmiddellijk kon herkennen, stelt de Raad vast dat deze *post-factum* verklaring niet strookt met verzoekers eerdere verklaringen. Verzoeker verklaarde immers dat de taliban moeilijk te herkennen waren en kon niet genoegzaam uitleggen hoe hij wist dat er taliban langskwamen (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 12). Verzoekers tegenstrijdige, *post-factum* bijstelling kan de vaststelling in de bestreden beslissing niet ombuigen.

Verzoeker voert verder geen andere inhoudelijke betwistingen aan in het verzoekschrift.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

De bestreden beslissing oordeelde op dit punt op goede gronden als volgt:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2021 beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_10_EASO_COI_Report_Pakistan_Security_situation.pdf of https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_pakistan_security_situation_20211027.pdf blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar in het algemeen op enkele lokale uitzonderingen na heeft verdergezet. Zo is er in Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten voor het jaar 2020. De cijfers van de eerste zeven maanden van 2021 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met dezelfde periode in 2020. Volgens experts wordt de periode 2020-2021 gekenmerkt door veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft, waarbij het aantal incidenten en slachtoffers gestaag toeneemt. Het noordwesten van Pakistan wordt terug geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

Khyber-Pakhtunkwa (KP) is gelegen in het noordwesten van Pakistan en is rijk aan natuurlijke grondstoffen. In mei 2018 werden de voormalige tribale districten van FATA (Bajaur, Khyber, Kurram, Mohmand, Orakzai, en Noorden Zuid-Waziristan) aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en zij vormen sindsdien administratief een deel van de provincie.

Militaire operaties van het leger, zoals “Zarb e-Azb” en “Radd-ul-Fasaad”, hebben ervoor gezorgd dat de veiligheidssituatie in Khyber-Pakhtunkwa (KP) sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is. Niettegenstaande de opeenvolgende militaire operaties in de regio de greep van de Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) in de voormalige FATA-districten grotendeels verbroken had, is de groepering zich aan het hergroeperen in bepaalde regio's.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie inclusief de voormalige FATA-districten ruw geschat 35,5 miljoen inwoners heeft, waarvan meer dan 80% in rurale gebieden leeft. Volgens ACLED werden er in 2020, 127 veiligheidsincidenten gemeld. PIPS registreerde in dezelfde periode 155 incidenten, waarvan het gros aanvallen van gewapende groeperingen waren. PICSS registreerde in deze periode 109 aanvallen door militanten. Tijdens de eerste helft van 2021 vonden er volgens ACLED 127 gewelddadige incidenten plaats, terwijl PIPS melding maakt van 77 en PICSS van 121 veiligheidsincidenten (waarvan 72 aanvallen door militanten). Aldus dient besloten te worden dat de provincie KP in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweld dat tijdens de verslagperiode plaatsvond, voornamelijk geconcentreerd is in de voormalige FATA-districten Noord-Waziristan, Zuid-Waziristan, en in mindere mate in Bajaur en Khyber. In Bajaur nam het aantal incidenten in 2021 en gedurende de eerste 7 maanden van 2021 toe. Ook in Khyber nam het aantal incidenten toe in de verslagperiode. Het geweld in Khyber en Bajaur is voornamelijk doelgericht, waarbij stamoudsten, politieke leiders en gezondheidswerkers de voornaamste doelwitten zijn. Wat betreft Noorden Zuid- Waziristan zet de trend die reeds verschillende jaren bestaat zich verder in de verslagperiode. In 2020 nam zowel het aantal incidenten als het aantal slachtoffers in Noord- en Zuid-Waziristan toe, een trend die zich verderzet in 2021. De doelgerichte moorden worden vooral op stamoudsten gepleegd. Daarnaast was er een sterke toename in aanvallen op veiligheidspersoneel.

Het geweld dat plaatsvindt in de provincie KP is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel (bijvoorbeeld gezondheidswerkers), militante doelwitten of overheidsmedewerkers en -instellingen gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er evenwel voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen, en hoewel er in de eerste helft van 2021 weliswaar sprake is van een toename van het aantal burgerslachtoffers, blijkt dat het aantal burgerslachtoffers in de gehele provincie beperkt bleef.

Het merendeel van het conflict-gerelateerd geweld dat in 2020 in de voormalige FATA-districten voorkomt, vindt voornamelijk plaats in Noord- en Zuid-Waziristan, en in mindere mate in Bajaur en Khyber alwaar de TTP probeert haar machtspositie terug te versterken door het uitvoeren van doelgerichte aanvallen op de aanwezige veiligheidsdiensten en stamoudsten. In de overige 3 tribale districten werden er in 2020 slechts 9 van de 169 incidenten gerapporteerd. Ook in de eerste helft van 2021 zette deze trend zich voort en vonden er in de 3 overige districten 19 van de 251 gerapporteerde conflict gerelateerde incidenten plaats.

Ook het geweld dat plaatsvindt in de overige tribale districten is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij de Pakistaanse veiligheidsdiensten, pro-overheid stamoudsten, ambtenaren, leden van de lokale "peace committees" en leden van gewapende bewegingen die zich hebben overgegeven aan de autoriteiten, gevisieerd worden.

Er wordt geen melding gemaakt van een nieuwe interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Khyber-Pakhtunkwa hoewel bijna 17.000 families binnen de provincie ontheemd blijven.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, uitgezonderd Noord- en Zuid-Waziristan, met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Het betoog in het verzoekschrift is niet van die aard om afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen. De door verzoeker bijgebrachte informatie is immers dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa is gebaseerd. Verzoeker toont niet aan dat er actueel in verzoekers regio van herkomst, de provincie Khyber-Pakhtunkwa, sprake is van een situatie van een gewapend conflict waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen.

Hij voert geen andere redenen aan dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld waardoor hij niet kan terugkeren naar de provincie Khyber-Pakhtunkwa in Pakistan.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar de provincie Khyber-Pakhtunkwa in Pakistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP